

2. Jeigu į 1 klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar tai reikėtų, kad nuostatos dėl laisvo kapitalo judėjimo netaikomos koncerno draudimui ar bent kad šis draudimas nenagrinėtinas pagal nuostatas dėl laisvo kapitalo judėjimo?
3. Ar ir *Won (Wet onafhankelijk netbeheer)* siekiami tikslai sukurti skaidrumą energijos rinkoje ir užkirsti kelią konkurencijos iškraipymams uždraudžiant kryžminį subsidijavimą plačiaja prasme (įskaitant keitimąsi strategine informacija) yra visiškai ekonominio pobūdžio interesai arba ar jie gali būti laikomi ir neekonominio pobūdžio interesais, todėl tam tikromis aplinkybėmis jais kaip privalomaisiais visuomenės intereso pagrindais būtų galima pateisinti laisvo kapitalo judėjimo apribojimą?

2012 m. vasario 29 d. Tribunalul Vâlcea (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje SC Volksbank România SA prieš Ionuț-Florin Zglimbea, Liana-Ramona Zglimbea

(Byla C-108/12)

(2012/C 151/29)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunalul Vâlcea

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: SC Volksbank România SA

Kita apeliacinio proceso šalis: Ionuț-Florin Zglimbea, Liana-Ramona Zglimbea

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 93/13⁽¹⁾ 4 straipsnio 2 dalį galima aiškinti taip, kad sutarties pagrindinio dalyko ir kainos sąvokos, į kurias daroma nuoroda šioje nuostatoje, apima elementus, sudarančius atlyginimą, kurį kredito įstaiga gali gauti pagal vartojimo kredito sutartį, t. y. vartojimo kredito sutarties bendros kredito kainos metinę normą (kaip ji apibrėžta Direktyvoje 2008/48⁽²⁾ dėl vartojimo kredito sutarčių), sudarytą būtent iš kintamųjų ar fiksuotųjų palūkanų, banko komisinių ir kitų sutartyje nustatytų ir apibrėžtų mokesčių?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288)

⁽²⁾ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, p. 66)

2012 m. vasario 29 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ministero per i beni e le attività culturali ir kt. prieš Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia ir kt.

(Byla C-111/12)

(2012/C 151/30)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantės: Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri delle Province di Venezia, di Padova, di Treviso, di Vicenza, di Verona e Provincia, di Rovigo e di Belluno

Kitos apeliacinio proceso šalys: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE), Ordine degli Architetti di Venezia.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Bendrijos direktyva 85/384/EEB⁽¹⁾, kiek joje (10 ir 11 straipsniai) pereinamuoju laikotarpiu galimybė vykdyti architektų veiklą pripažįstama užsienio subjektams, turintiems konkrečiai nurodytus profesinės kvalifikacijos dokumentus, nedraudžiama, kad Italijoje būtų pripažinta kaip teisėta administracinė praktika, kurios teisinis pagrindas būtų 1925 m. Karaliaus dekreto Nr. 2537 52 straipsnio 2 dalies pirmas sakinytis, pagal kurią tam tikrus darbus, susijusius su meninę vertę turinčiais statiniais, galėtų vykdyti tik „architekto“ diplomą turintys kandidatai ar kandidatai, įrodę bendros kvalifikacijos, suteikiančios teisę užsiimti architektų veikla pagal šią direktyvą, turintys reikalaujamų specialių su kultūros paveldu susijusių gebėjimų?
2. Ar taikant šią praktiką taip pat būtų galima tikrinti iš kitų nei Italija valstybių narių atvykusių specialistų, taip pat turinčių teisę apskritai vykdyti architektūros sričiai priskiriamą veiklą suteikiantį profesinės kvalifikacijos dokumentą, specialius profesinius gebėjimus (kaip tai daroma Italijos specialistų atveju jiems laikant architektų profesinės kvalifikacijos egzaminą), tam kad jiems būtų leista vykdyti 1925 m. Karaliaus dekreto Nr. 2537 52 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje nurodytą profesinę veiklą?

⁽¹⁾ OL L 223, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 118.